

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 2223/2019
18.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића, др Илије Зиндовића, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Верослав Гарић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство унутрашњих послова – Одред жандармерије Краљево, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Краљеву, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3603/18 од 24.01.2019. године, у седници одржаној 18.12.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3603/18 од 24.01.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3603/18 од 24.01.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 265/2014 од 19.07.2018. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужба тужилаца АА и ББ, у односу на тужбени захтев којим су тражили исплату на име накнаде штете због неисплаћених додатака на плату по основу ноћног рада за децембар 2010. године, износ од по 2.944,76 динара, са законском затезном каматом од 01.02.2011. године, те за јануар 2011. године износ од по 1.307,12 динара са законском затезном каматом од 01.03.2011. године, као и по основу рада у нерадне дане верских и државних празника за 02.01.2011. године, износ по 2.212,06 динара са законском затезном каматом од 01.03.2011. године, те за 03.01.2011. године износ од 2.212,00 динара са законском затезном каматом од 01.03.2011. године до исплате, повучена. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужба тужиоца ВВ, повучена у односу на тужбени захтев којим је тражио исплату на име накнаде штете због неисплаћених додатака на плату по основу ноћног рада за децембар 2010. године, јануар 2011. године, по основу рада у нерадне дане верских и државних празника за 02.01.2011. године, 03.01.2011. године, као и по основу прековременог рада за децембар 2010. године, појединачне износе ближе одређене у том ставу изреке са законском затезном

каматом на сваки износ. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу АА на име накнаде штете због неисплаћених додатака на плату по основу ноћног рада, рада у нерадне дане верских и државних празника и прековременог рада у периоду од 01.02.2011. године до 31.12.2011. године, плати појединачне износе ближе одређене у том ставу изреке са законском затезном каматом на сваки износ. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу ББ, на име накнаде штете за неисплаћене додатке на плату по основу ноћног рада, рада у нерадне дане верских и државних празника и прековременог рада у периоду од 01.02.2011. године до 31.12.2011. године, плати појединачне износе ближе одређене у том ставу изреке са законском затезном каматом на сваки износ. Ставом петим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу ВВ на име накнаде штете за неисплаћене додатке на плату по основу ноћног рада, рада у нерадне дане верских и државних празника и прековременог рада у периоду од 01.02.2011. године до 31.12.2011. године плати појединачне износе ближе одређене у том ставу изреке са законском затезном каматом на сваки износ. Ставом шестим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима накнади трошкове поступка и то тужиоцу АА 18.979, 88 динара, тужиоцу ББ 18.979,88 динара и тужиоцу ВВ 18.869,66 динара на име судских такса, а обавезана је тужена да накнади тужиоцима као солидарним повериоцима остале трошкове парничног поступка од 201.000,00 динара, све са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3603/18 од 24.01.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Краљеву П1 264/14 од 19.07.2018. године у ставовима трећем, четвртом, петом и шестом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП и члана 374. став 1. и 2. ЗПП, учињених у поступку пред другостепеним судом, као и због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи у смислу члана 404. ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе у тумачењу законских одредаба и општих аката Министарства унутрашњих послова.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом другим истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији тужене, јер у конкретном случају нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса, нити правна питања у интересу равноправности грађана. Пресуђењем у овој парници није одступљено од судске праксе у којој је расправљено питање права полицајаца на увећану плату за

време ноћног рада и прековременог рада, који није признат кроз додатни коефицијент за обрачун плате тужиоцима. У конкретном случају тужена није доказала да је тражене накнаде платила за утужени период. Како је другостепена пресуда донета у складу са усаглашеном судском праксом, прихватање одлучивања о ревизији тужене као изузетно дозвољеној не би утицало на другачији исход спора. Остали разлози због којих се ревизија изјављује односе се на тврдњу о учињеним битним повредама одредаба ЗПП. Међутим, битне повреде поступка нису законски разлог због којих може да се изјави посебна ревизија.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку - ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 13.03.2013. године, са захтевом за исплату накнаде штете на име неплаћених додатака за плату по основу ноћног рада, рада у нерадне дане верских и државних празника и прековременог рада, а побијани део правноснажне пресуде за тужиоца АА је 89.748,51 динар, за тужиоца ББ 89.748,51 динар и за тужиоца ВВ 88.370,79 динара.

Како је вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде испод законом прописаног цензуса за изјављивање ревизије из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Весна Поповић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић